

CAO News 5

Horolezecký časopis severočeského regionu č.070

[HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ](http://cao-news.webpark.cz)

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN

[WWW.VRCHOLKY.CZ](http://www.vrcholky.cz)

Ročník 7, číslo 070

-- Since 1999 --

Květen 2005

LEZENÍ JE
NÁBOŽENSTVÍ...

VOYTEK
KURTYKA

„Věřím, že horolezectví je pro mne určitým náboženským požitkem, protože lezení je činností, jejímž prostřednictvím zjišťuji ty nejhlubší pravdy o sobě a o okolní přírodě...“

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín?
- ✓ Komplet Jedlák 2004
- ✓ Komplet Hasištejn 2005
- ✓ Rozhovor s Lukášem Chalupeckým
- ✓ Studený masiv
- ✓ Pamětnické okénko - HUDY
- ✓ Nové cesty
- ✓ ODTAJNĚNO II – Katzenfels
- ✓ Pozvánky na akce
- ✓ SEPARATE REALITY
- ✓ Josune Bereziartu
- ✓ Střípky
- ✓ a mnohé další...

Herkulovy sloupky na kolorované historické fotografii z počátku minulého století

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Květnová schůzka proběhla první středu v květnu (4.5.), nikoliv tedy 11.5., jak bylo mylně uvedeno v CNs. Přestože tentokrát nedorazily některé stálice, jako **Pavel Zip Horník**, sešlo se nás přes 30, což je velice slušná účast. Nevím, jestli jsem zaregistroval všechny hosty, ale určitě tam byli **Jiří Zott Svoboda**, **David Nehasil**, **Michal Aulický**, někdo z HO Bělá a další.

Program květnové schůzky:

- **Lezecké uzávěry - aktualizace.** Skončila uzávěra Čertovy vody. Hnízdo zde vyplenila kuna. Ostatní trvají.
- **Cyklistické časovky.** Vyhlášení výsledků časovky do vrchu, zrušení časovky na 100 km (nemoci, nejsou kontroly a časomíra, malý zájem).
- **Zmizelé knihy.** Informace o nových vrcholových knihách a o těch ukradených. Nejhorší je ztráta knihy ze Zlomiskové věže, kde byla kniha od roku 1936. (Více se dočtete v tomto čísle CNs.)
- **Pozvánky na nejbližší akce.** „Uklid'me Jizerky“ 14. – 15.5.2005, pořádá Spolek pro J.H.; 100 let od prvního výstupu v Rájci na věž Bumbříček 20.5.2005; Skalní potlach Ostrov 20. – 22.5.2005 (viz pozvánky dále v CNs), sraz v Jetřichovicích 27. – 29.5. a další..
- **Nový člen CAO Děčín.** Do klubu přestoupil **Michal Zavřel**, vynikající děčínský sportovec.
- **Různé.** Průvodce na Labák, nové cesty Dolní Žleb company®, nové cyklostezky v Německu, nové mapy, fotky z lezení i nelezecké A4 **Petra Kučery**, nová lezecká trika...

...WHERE THERE 'S LIFE, THERE 'S CAO DC.

Vlevo **Mirka Sirka Sirková** během módní přehlídky nových modelů lezeckých trik. Vpravo jeden ze zástupců osvědčené dealerské dvojky „H&H“ **Tomáš Hrabáň**...

Hodně sluníčka a pevné prsty!!

Horám zdar!

Horoklub Chomutov patří jednoznačně mezi nejaktivnější lezecké spolky na severu Čech, není-li přímo tím nejlepším. To říkám rovnou na úvod a bez jakéhokoliv pochlebování či ohledu na to, že tam mám dobré kamarády a známé. Prostě je to tak. Jimi pořádané akce bývají hodně povedené a mívají vysokou účast. Rozdělil bych je zhruba do třech kategorií:

Společenské a kulturní akce. Např. úspěšná výstava horolezeckých fotografií,

Sportovně recesistické akce. Částečná sportovní náplň pro každého např. Baltazar Cup, Běh na Jedlák, Poslední slanění a **Náročné sportovní akce**, např. letošní Výzva desetiletí – co nejrychleji zdolat 10 alpských čtyřtisícovek, zimní táboření, nebo série „kompletování“ domovských oblastí.

Právě poslední typ akce mě lákal už v předešlých letech, ale až letos mi to vyšlo... Nejprve ale loňský ročník pohledem hlavního organizátora a otce myšlenky LeToše:

Komplet Jedlák

III. ročník, 18.4.2004

Leoš LeToš Dvořáček
Horoklub Chomutov

Letošní již třetí ročník oblíbené kompletace některé z kvakerských oblastí byl naplánován na dubnovou neděli 18.4. 2004. Po Vejprtech a Orasíně došlo na Kraví na Jedlák. V předstihu vyražím na Jedlák už v pátek s cílem osadit ještě před akcí vrcholovky na některé dosud prázdné útvary. Po cestě nahoru plánuju, že knihu vynesu vždy novou cestou, což se mi nakonec i daří, a tak při návratu do doliny je Jedlák bohatší o šest V.K. a osm cest.

Obdobně jako v předešlých ročnících je mým letošním parťákem Jakub Tichý. Letos má však plnou hlavu blížící se maturity a chce lézt jen do oběda do neděle, aby stíhal včas odjet do školy. Proto se dohadujeme na startu už v sobotu. Dopoledne se opět na svém kostitřasu kodrcám serpentínami v úbočí Jedláku vzhůru. Nahoře zjišťuju, že mám zřejmě nějaký čásek k dobru, než dorazí Jakub, a tak začínám lézt sám. Drmalská vyhlídka je přímo předurčena pro sólování svými snadnými cestami. Pamatuju si však, že v údolce jsou odvážné cesty z dílny strýčka Mkyho, tak na ty pozor. Po necelé 3 hodině celkem intenzivního pohybu vzhůru a dolů mám všech 13 zde existujících cest za sebou. (Teprve dodatečně se od Párka dovidám, že včetně 1. přeletu jeho cesty Plašení duchů 6-.)

Dorazí Jakub, a tak se přesunujeme ke Gigantu a jedeme pěkně zprava doleva. Pořád se nemůžeme dopočítat s cestami v průvodci, nicméně i zde postupně padá všech 14 cest. (Velmi kvalitní cestou byla právě ta linie, která nám dělala chaos v palici, posléze zjišťujeme, že jde opět o Párkovinu, tentokrát Výzvu krušnohorským kvakerům 6-.) Postupně obležáme severní a jižní dvojče a přesouváme se k Vějíři. Z jeho nabídky stojí jistě za zmínku několik lezeckých perel. Například Mám obě ruce dlouhé 5 vám vytáhne nejenom ruce, Sokol 5+ je opravdu poctivá bejkárna a klasifikace je zřejmě ještě Welzenbachova a Ústecká cesta 6 vás při pokusu o OS takisto dostatečně potrápí. Blíží se večer a my končíme dnešní lezecké

odpoledne s dalšími 22 korálky na náhrdelníku. Užíváme si idylky u ohničku, buřtíků a spousty hvězd nad hlavou. Čekáme, že někdo dorazí, leč marně. Až ráno zjišťujeme, že jsme přeci měli společnost, avšak příchozí skupinka Jiří a spol. obsadili tábořiště u Drmalské vyhlídky.

Ráno si připadám jako na blatech na Šumavě. Všude se válí vlezlá mlha a z teplého spacáku se moc nechce. Práce však čeká, tak hurá na Žabáka. Zde se perfektně rozhejbáme v lehkých cestách a jako třešinku na dortu si dáváme Mám jednu ruku dlouhou 5. S delšíma rukama a 16 skalpy se přesouváme se k Orientačnímu hřebenu, kde největším oříškem bylo přelézt vlastní cestu Květnový koutek 4+. Nicméně i ta nakonec pustila,

a tak se vracíme nahoru svahem slabší o 10 cest.

Jdeme k Muflonímu hřebenu a vzhledem k blížícímu se Jakobovu odjezdu chci vylézt ještě alespoň ty těžší cesty – lehčí zvládnou potom i sólo, říkám si. Dáváme Výměnu generací 4, *Koutek 5, a *Morální hranu 4+. Přemístujeme se k Bukové stěně, kde na nás čekají poslední problémy. Rozcvička 3, Elegantní hrana 4 a Anonym 5+ jsou opravdové lahůdky, protentokrátě opět s rukopisem strýčka Mkyho. Po krátkém obléhání však i ony pouštěj, a tak může Jakub v klidu odejít.

Jdeme se ještě podívat na Drmalskou vyhlídku, kde je BC většiny dnes se zde potulujících lezců. Postupně potkáváme a zdravíme Jiří a Marušku, Párka, Honzu, Dejvi, Láďu, Atoma a Alenku. Mezi řečí se dovídám, že jsem ještě minul cestu Přátelů rytmu 5- na Vějíř. Jdu to ihned napravit a za asistence Dejvi uskutečňujeme první přelez. Zrovna když dolezáme, zjevuje se Ludva Kostka a jelikož jeho lezecké touhy jsou dosud nevyčerpané, dáváme se dohromady a vyrážíme dorazit, co ještě zbývá. Hupky dupky na Mufloní hřeben, kde padá zbývajících 5 cest. Přičemž tak hustou trojku jako je A převis, jsem asi ještě nelezl. Byl jsem celkem rád, že jsem na laně. Vystoupáme svahem k Východnímu dvojčeti a dáváme existující 4 cesty. Západní dvojče nabízí celkem 5 linií, přičemž určitě nejhlubší vzpomínku zanechává Párkova ujetárna Všechno de, když se chce 5-. Pak už jenom sólo dorážím zbývajících 4 bouldery na Malou stěnu a padla!

Suma sumárum 112 cest, z toho 73 sólo, 25 OS, 7 RP a 7AF. Je něco kolem 18. hodiny, mám už obě ruce dlouhé, a tak věren tématu se přesouvám k Vějíři, kde zrovna ve shodné cestě bojuje svůj boj Běďa. Od země mu fandí Svinčo s Martinou a Bery s Květuškou. Celá tato skupinka působila přes den v jiných sektorech Jedláku a až navečer dorazila ke Kravím. Příjemně unaven hrají svoji roli diváka a potom společně s

Ludvou odjíždíme lesem na kolech do údolí. Sjezd zpestřují ještě jednou pěknou mrchou a pak už v pohodě domů.

Jarní intenzivní dvojden je za námi, ale už se můžeme těšit na další podobný. Třeba za rok v některé další kvakerské big oblasti...

Rok utekl jako voda a Horoklub Chomutov vyhlásil kteréž oblast se bude kompletovat letos – Hasištejn..

Komplet Hasištejn 2005

IV. ročník lezeckého maratónu

Jiří Houba Chára

CAO Děčín

O svém záměru jsem se nenápadně zmínil na naší klubové schůzi týden před akcí. Mnoho nadšení to nevyvolalo, nicméně na dvě auta nás bylo. V pátek večer, v hospůdce na Maxičkách, jsme stále ještě byli alespoň tři. Ráno, místo parťáka na lano, dorazila SMS, že to nevyšlo. Vyrazím tedy sám (jen s fenkami Maruškou a Emsinkou II.).

V oblasti jsem nikdy nebyl, takže k zaparkování vybírám místo u jezírka podle průvodce. Stojí tu však již červený vůz se samolepkou Horoklubu, takže jsem asi vybral dobře. Je mi jasné, že sólo na zkompletování více jak sta cest a v obtížnosti do 7- nemám nárok. Nevadí - rád poznávám nové oblasti, tak se pokusím alespoň zkompletovat vrcholy. Nad průvodcem volím pro start nejvíce zhuštěnou oblast Skalní vesnička, vysoko ve strmém svahu nad Pruněvským potokem. Těsně pod jejím okrajem vede cesta na hrad Hasištejn, snad půjde tedy rychle najít.

První identifikuji skálu trochu nadneseným názvem Kolos. Shazuji kletr, ani se nepřezouvám a už se hrnu nějakou cestou vzhůru. Ale hrnu se jenom chvilku. Z vytlačující police nad dost nepříjemným dopadištěm bych se měl pomocí dvou úplně volných lokrů překulit přes převísek na hranu. Ne-e. Tak jednoduché to tady zřejmě asi nebude a už pomalu couvám. Ten den jsem zcouval ještě několikrát, ale postupně přišel trochu rozbitému matroši i místní klasifikaci na chuť a pak už

se do mnoha směrů zbytečně nepouštěl a dokázal si vybrat to, co opravdu přežije. Nejčastěji jsem lezl trojky, občas pustila i nějaká čtyřka. Nádherná byla například Psí cesta 4- na Výří skálu, dlouhá plotna s názvem Lišejníková 3 na Terčovku, dost jsem cvičil na Kvapíku 4- na ČKAITu, než jsem našel ten správný chyt a nadchl mě dvoukrokový boulder Esmeralda 3 v hladké kolmé stěnce na Obrazovku.

Když jsem se chystal přesunout ve svahu k výš položeným skalám, objevil se předseda Horoklubu Leoš LeToš Dvořáček.

Byl také sám, postupoval opačným směrem (odshora dolů) a zdolaných cest měl již pěknou řádku. Přijel již včera, něco vylezl, večer zašel na pívko na hrad a přespal ve skalách. Lezení mu viditelně odsýpá. Lokry moc neřeší – co se hýbe, letí do údolí. Občas se mu zdá hustota šipek na nástupu nedostatečná, tak přidá cestu vlastní:

„Hele, tady máš cestu!“

Zubí se na mne z vrcholu Sazínka a do knihy zapisuje další prvovýstup - Chárova cesta. Bylo by hezké ji alespoň zopakovat jako první, ale musím si také něco nechat na příští návštěvu..

Čím se dostávám bukovým lesem výš, tím jsou skály hezčí a pevnější. Kolumbovo vejce (na snímku), Sosnová, Hřebyny, a skály na samém vrcholu kopce - List a Vrcholová, už jako by sem ani nepatřily. Fakt paráda.

Dorazili další Chomutováci - autor většiny místních cest Pavel Párek Suchopárek s rodinou a jeho spolulezec. Než jsem je stihl

přijít pozdravit, už vytýčili nový pěkný směr na Sosnovou. Možností k prvovýstupům je zde ještě opravdu hodně.

Sedím nad průvodcem a kontroluji, co mi v Skalní vesničce ještě chybí. Dva nejvyšší a nejobtížnější masivy vypouštím, ostatní mám odškrtnuté. LeToš se nabízí, že se mnou půjde na další podoblasti, spadající pod Hasištejn - Skály na konečné, Osamělou věž a Osamělou skálu. Cestou mjíme několik nelezených masivů a zatímco Skála na konečné je přesně ve stylu toho, co jsme zatím lezli, Osamělé skály jsou parádní svým vzhledem i matrošem. Na Osamělé věži se zapisuji konečně taky do knížky. Moc se zde neleze. Horám zdar dělal samozřejmě LeToš, během roku pak sem zavítá leda Párek nebo Sláva Krob. (Na snímku dolézá LeToš na Osamělou věž.)

Párek udělal také pěknou cestu na vedlejší Osamělou skálu - Borůvková 5-. Vypadá moc pěkně. Stojí za to, konečně vytáhnout z kletru lezečky, sedák a lano. LeToš se navazuje a už je pod koutovým převisem. Evidentně klíčový krok se musí vymyslet. Oba to lezem stejně - nohama napřed. Máme první přežení.

Pozdě odpoledne se loučíme. LeToš se vrací za kamarády do Skalní vesničky, já chci ještě do sbírky místní dominantu Mnicha, který je ale až na druhé straně údolí. Hodinu před západem slunce sedím na vrcholu a v klidu se dlouhé minuty kochám neobyčejnou krásou celého údolí, pásy červených skal i hrdým svědkem minulosti Hasištejnem...

Foto © 2005 Jiří Houba Chára

Rozhovor s Lukášem Chalupeckým

Když jsem se v polovině dubna dozvěděl, že Lukáš spadl při létání s padákem, hned jsem mu volal do nemocnice.

Vypadalo to, že se vlastně nic nestalo a že půjde za 1-2 dny domů. Prvního května jsem v Ostrově potkal Tomáše Rouse a mezi řečí se

dozvěděl, že tak banální zranění, jak si mysleli v mostecké nemocnici, to nebylo a že Lukáš stále ještě leží v Praze se zlomenou páteří. Během následujících telefonátů a e-mailů (díky NB Pavla Aksamita) vznikl tento rozhovor..

CNs: Předně, vyřizují pozdravy od všech kamarádů a známých. Jsi asi hodně oblíbený, protože každý mluví jen o tobě!

L.Ch.: J Nepřeháněj! J ...to asi komentovat nemám, ne? Aby mi to ještě nestouplo do hlavy J

CNs: Jak na tom momentálně jsi a kdy půjdeš domů?

L.Ch.: Tak zaprvé jsem dneska (9.5. pondělí) první den doma. V teplické nemocnici jsem jim vysvětlil, že ležet a rehabilitovat

chůzí můžu i doma. Kupodivu to pochopili. No a jsem na tom tak, že mám zafixován pátý bederní obratel (L5) takzvaným SOCONem. Je to šest titanových šroubů navzájem propojených (možná bude i foto J). Cítím se skvěle. V rámci možností...

CNs: Jestli mám správné informace, tak jsi nejprve ležel týden v Mostě, kde na nic nepřišli, pak jsi byl převezen do Prahy, pak do Liberce a nakonec do Teplíc? Jak je možné, že v Mostě na nic nepřišli?

L.Ch.: Stalo se to 15.4. v pátek. Sanitka mě vezla z Ranné do Mostu, kde jsem byl do neděle 24.4., kdy jsem se nechal přeložit do Teplíc (ne do Prahy.). Tam mi na CT vyšetření našli frakturu L5 obratle. Pneumotorax odstranili na JIP drénem za dva dny. Ve středu 27.4. (správně na své narozeniny! J) pak vrtulníkem (to prý jsem měl k těm narozkám J) do Liberce. Tam mě operovali. A s tím Mostem? ...na to se musíš zeptat jich. No, ne že by na nic nepřišli (to bys jim křivdil moc), pneumotorax odhalili okamžitě. Jen ho tam léčili konzervativně (čekali jestli se vstřebá sám), ale to se tak taky někdy dělá.

CNs: Jak se to vlastně přihodilo? Z jaké výšky jsi spadl?

L.Ch.: ...prostě blbost. Při svahování (bylo tam dost lidí) jsem se na poslední chvíli vyhýbal protileticímu padáku. A asi hodně na poslední chvíli, protože ten se už začal vyhýbat mně (shodou okolností to byl kámoš). No a jak jsme šli proti sobě, tak jsem za to vzal trochu razantněji a padák jsem přetáhnul do negativky. To je takový režim letu, kdy se křídlo začne točit kolem své svislé osy (to už neletí ale padá J).

CNs: Takže to bylo volným pádem, nebo tě ještě trochu zbrzdil padák?

L.Ch.: Volným pádem padáš snad jen z letadla (a ještě vlastně ve skalách), tady tě vždycky trochu brzdí padák. Problém je spíš v tom, že je to většinou v kyvu. Jsi tam pod křídlem jako kyvadlo J. A to je vždycky pecka. Vysoko to moc nebylo, tak kolem pěti metrů ?? To si ale moc nepamatuju.

CNs: Co bylo pak, jak jsi se dostal do nemocnice?

L.Ch.: Sanítkou, ty vole J. Vždyť povídám, že si to zase tak podrobně nepamatuju. Jen vím, že jsem se divil, proč mě budí, když se mi tak dobře a příjemně spí J. No s pomocí jsem se mohl postavit, všechno jsem cítil a se vším hýbal. A tak jsem pomalu pájdal vstříc sanitce.

CNs: Co ten druhý letec, jak z toho vyvázl?

L.Ch.: To byl známý (kamarád) a jestli si to teď zpětně dobře pamatuju, tak mě právě on ještě s druhým kamarádem sbíral. To jsou staří pardálové, takže ti věděli co se děje a okamžitě přistáli...

CNs: Docela dlouho sis poležel v nemocnici. Jaké byly sestřičky a na co se nejvíc těšíš, až přijdeš domů?

L.Ch.: J sestřičky jsou lidi jako ostatní. Některá je super a ani ti nevadí, že ti utírá zadek a některá je zase píča, kterou asi sere celej svět a ona si to bohužel nosí sebou i do práce. To jsem se pak tvářil, že tam asi ani nejsem, jen aby neměla záminku. Já se netěšil na něco, já se prostě jen těšil. Hlavně se dostat z nemocnice. Nevím jak to máš ty, ale já to tam prostě špatně snáším. Pokud ti něco je, tak to nevnímáš a jsi rád že dejcháš. Ale jak ti je líp, tak mě to nemocniční prostředí ubíjí... Celej život se snažím držet si doktory od těla (a někdy se to prostě nepovede).

CNs: Tvoje další plány?

L.Ch.: Sehnat nějakou sličnou asistentku – ošetřovatelku (úplně samostatný ještě nejsem), pak nějakého sponzora či

mecenáše na překlenutí období bez práce a bez peněz (na druhou stranu je pravda, že my milionáři vlastně nepracujeme **J**). Potom asi i nějakou brigádu (teď mám šest týdnů klidový režim a nesmím vůbec nic, ani sedět). Co nejdříve zkusit dopajdat (s pomocí kamarádů) na první točené. A zase začít lítat, to dá rozum **J**.

CNs: Padla několikrát i otázka, jestli nebudeš Most žalovat...

L.Ch.: Bytostně nesnáším lidi co se ohání soudama. To zaprvé. Co nemáš rád, nečiň druhým – to zadruhé. Pak nevím, čeho bych tím dosáhl, neboli co si myslí, že by docílil ten, koho to napadlo. V Mostě to samozřejmě vědí – já jim to nevolal **J** a co to pro ně znamená nebo neznamená nechám na nich. Takže nebudu **J**.

CNs: Co bylo (je) pro tebe nejhorší (nejtěžší)?

L.Ch.: No asi to, když jsem po týdnu stráveném v nemocnici v Mostě, kde mi nic nebylo, nic nebolelo (jen trochu ta „naražená“ záda), ležel v Teplicích v „tunelu“. Respektive potom, když mi po vyšetření kamarád doktor povídá: „Nevstávej, nepotěšim tě. Máš zkolabovanou levou plíci (to jsem tak nějak tušil) a hlavně rozdrčenou páteř obratel.“ To jsem se chvíli nezmohl na slovo. No a taky poprvé se vydělat do mísy. Kdo neví o co jde, ten to nepochopí. Kdo jo, ten ví o čem mluvím.

CNs: A naopak?

L.Ch.: Podpora a zájem přátel a kamarádů. Nikdy bych netušil, že introvert jako já **J**, tak ocení návštěvy a telefonáty. I do Liberce za mnou přijeli a k nelibosti sestřiček neustále blokovali telefonní linku na oddělení (neměl jsem tam sebou telefon), o padák se postarali... Takže opravdu všem Vám děkuji. Doufám že to neskončí, jsem přece jen stále trochu „mimo“ **J**.

CNs: Myslíš, že tě ten úraz nějak poznamená?

L.Ch.: Teď nevím jak to myslíš. Jestli jako tělesně, tak snad jen dvěma pořádněma jízvama na zádech (ještě budou ten SOCON vyndávat **J**). Ovšem jízvy prý zdobí muže **J**. Jinak doufám (a slibujou mi), že ne. A psychicky? No strach nemám. S lítáním rozhodně skončit nehodlám. Jen trochu o tom všem více přemyslím (časů jsem opravdu měl dost). Ovšem stejně jsem na nic nepřišel **J**.

CNs: Lukáši děkuji moc za rozhovor a přeji za všechny co nejrychlejší návrat do skal i do vzduchu :o)

L.Ch.: No nejtěžší teď bylo vymyslet odpovědi na tyhle tvoje otázky **J**. A díky...

Za Cns se ptal Jiří Houba Chára, foto archiv Lukáše Chalupěckého a Cns.

Studený masív

Přesně před rokem - 15.5.2004

Luboš Třeba

Nejdek

Vím jen, že se nachází někde u Mašovic. Jenže nevím, kde přesně Mašovice leží. A tak vyrážím z Mojžíře pěšky přes sedlo Kozího vrchu a pak dál. Kdybych tušil, že se až pod kopec se skálou dá dojet autem, mohl jsem si ušetřit tak 4 km pochodu. Nevadí. Je krásné slunečné ráno a procházka po kopcích je velmi příjemná. Cestou nepotkám ani živáčka. Už jsem v Mašovicích.

Mám pocit, že jsem se ocitl na konci minulého – vlastně už předminulého století. Dohromady asi pět baráků, ve kterých jakoby se zastavil čas. Přemítám, jaké to asi je, žít tady natrvalo. Hlavně v zimě. Dolů k Labi je to tak 3-4 km po velmi úzké prudce se svažující silnici. Zajímá někoho těch pár lidí, kteří se snaží hospodařit na kousku louky, který uzmulí bujně vegetaci okolních lesů? Ale jinak je tu moc krásně - přímo božský klid.

Průvodce je celkem přesný. Za Mašovicemi musím ještě zdolat zalesněný vrchol kopce a na jeho severní straně masív za pár minut nacházím. Je z něj krásný výhled do údolí, které se zařezává hluboko pode mnou do okolní krajiny. To jsou dvě stránky vrcholových skal: dlouhý namáhavý výstup je nakonec odměněn pocitem, které je možné prožívat se světem u nohou...

Masív není nijak rozsáhlý a tak ho nejprve celý obejdu, abych zjistil, jak vlastně vypadá. Pak už se vydám na levou stranu a vybírám si první cestu. Identifikace podle průvodce se mi moc nedaří, ale to celkem není podstatné.

První volím velmi jednoduchou, druhá je už zajímavější. Pak se mi zalíbí jedna hodně šikmá, téměř kolmá police. Je to vlastně druhá půlka cesty, ta první překonává celkem bezproblémová místa. Taky mi žádné potíže nečiní a brzy jsem u nástupu do police. Jedna noha. Nic. Druhá noha. Nic. Jedna ruka, druhá ruka. Nic, nic. Sakra – od spodu to vypadalo trochu jednodušší. Chvilí zvažuji pro a proti. Tak těžký to zas není a určitě bych to dal. Musel bych se ale pohybovat na hraně svých možností a už předem počítat s případným pádem do sedáku. A to se mi vůbec nelíbí. Podstatou mého lezení není vyhledávat riziko, ale vylézt to, na co mám. Ještě jeden pokus. Ne, to nepůjde. Udělám dva kroky doleva a zbytek dolezu v předchozí cestě.

Po tomto neúspěchu balím lano a stěhuji se na druhou stranu masívu. Cesty zcela na kraji nechám bez povšimnutí a vybírám ty vyšší, těsně u středu. Abych znovu nabyl sebevědomí, zkusím dle průvodce jednu dvojku. Je to dost zarostlej kout a stěna je v tomhle místě už dost vysoká. O dvojce se traduje, že jí vyleze i beznohej – a tohle mi zas až tak jednoduchý nepřipadá. Podstatný je, že za chvíli jsem bez problémů nahoře.

Čas plyne a tak vybírám poslední cestu. Ty nejhezčí a nejvyšší jsou přímo uprostřed masívu. Jdou tam vedle sebe dvě šestky a mezi nimi se pod vrcholem zařezává dle průvodce pěkná pětka. Nějak té klasifikaci nerozumím – tohle mi pro

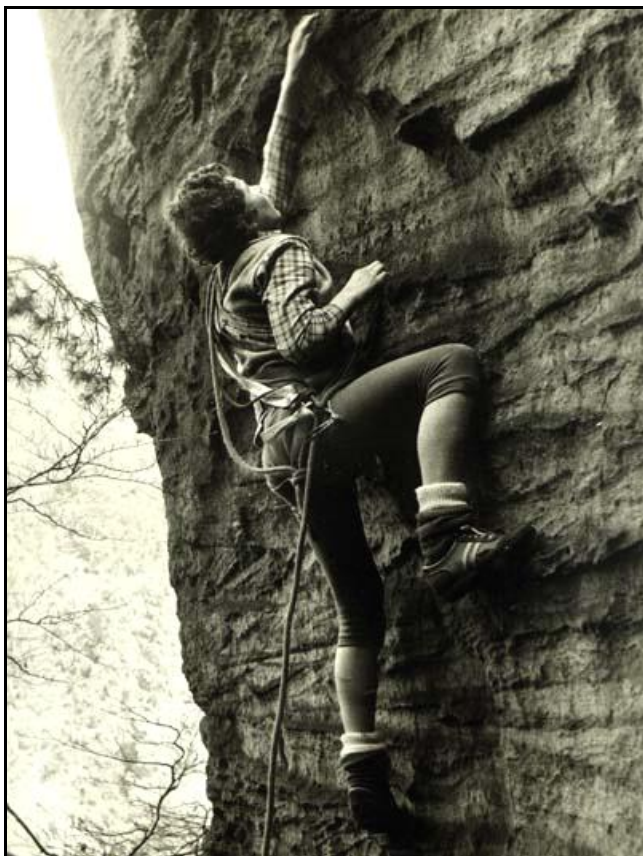
změnu zase tak obtížné nepřipadá. Od zdola příjemná cesta, uprostřed menší vyčnívající šutr. Už jsem v komínu mezi oběma vrcholovými šestkami. Ještě dva tři kroky a mám vyhráno. Paráda - dneska nejhezčí cesta!

Kousek pod vrcholem je umístěná vrcholová knížka. Listuju stránkama a sleduju četnost návštěv. Asi mám docela štěstí, že tu zrovna nikdo není (za štěstí to považuju – nemám rád skály ověšené lezci a fronty lezců pod ucpanými cestami). Mínulou sobotu asi 6 lidí, dva týdny zpátky 4. Zkrátka mám kliku. Hrdě zapisuju do knihy svých pět cest. Uklidím knížku, balím. Zase jsem poznal jeden kousek klidné a zatím příliš nedotčené přírody.

PAMĚTNICKÉ OKÉNKO

Nestihli jsme zpracovat žádný příspěvek, tedy alespoň foto:

Na snímku z roku 1981 leze **Jindřich Hudy Hudeček**.
Foto do archivu CNs poskytl/a **Saša Merhulíková**.

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Labské údolí – pravý břeh

Masiv Vzkříšená stěna - Změna stylu VII

6.4.2005

Vladislav Nehasil, J.Dunovský, P.Mrnka, D.Nehasil
Vpravo od cesty „Smrt z vyděšení“ z terasy ve středu J stěny, stěnou a sokolickou trhlinou, výše podél spár na vrchol.

Masiv Dolnožlebská vyhlídka - Šlapej Dál VIIb

14.4.2005

Jan Paul x Vladislav Nehasil
Vlevo od cesty „Pěšák“ stěnou přes kruh pod převis (smyčka), přes něj a vpravo stěnou na vrchol.

Rájec

Eliščina skála - Bouřlivá pauza VI

7.4.2005

Karel Bělina, Pavel Bechyně
V závěru vnitřního prostoru po pravé straně převislým koutem ke kruhu. Vpravo od kruhu položenou stěnkou a výše spárou..

Eliščina skála - Jak do lavůrku VII

7.4.2005

Karel Bělina, Pavel Bechyně
Středem JZ stěny spárou do díry k 1. kruhu. Stěnou šikmo doleva do druhé díry ke 2. kruhu. Přímo n.v.

Sokolí vyhlídka - Zduřené mládě VII

8.4.2005

Pavel Bechyně, Karel Bělina, Jiří Rosol
Vlevo od jeskyně spárou na stupeň a vlevo po západní hraně n.v.

Šibenice - Podtržená stolička VI

8.4.2005

Pavel Bechyně, Karel Bělina, Jiří Rosol
V pravé části JV stěny převislou stěnou přes kruh n.v.

Šibenice - Rozmazlená III

8.4.2005

Karel Bělina, Pavel Bechyně, Jiří Rosol
Ve V stěně spárou n.v.

Šibenice - Ustřížený límec VI

8.4.2005

Pavel Bechyně, Jiří Rosol, Karel Bělina
V JZ hraně sokolíkem výše vhloubením n.v.

Šibenice - Propadliště III

8.4.2005

Jiří Rosol, Pavel Bechyně, Karel Bělina
Šikmou spárkou v Z stěně n.v.

Šibenice - Hlava na hraně VI

8.4.2005

Karel Bělina, Jiří Rosol, Pavel Bechyně
Zcela vlevo v Z stěně spárou pod převisek a přes něj vpravo n.v.

Strážce kazatelny - Vysemenění VII

11.4.2005

Karel Bělina, Pavel Bechyně
Ve V stěně trhlinami na polici. Spárou výše do zářezu a převislou stěnou přes kruh n.v.

Strážce kazatelny - Jen tak pro radost VIIIc

12.4.2005

Pavel Bechyně, Karel Bělina

Z stěnou přes kruh. Výše hranou přes dvoje hodiny n.v.

Strážce kazatelny - Řečnická maturita VIIIc

11.4.2005

Pavel Henke, Pavel Bechyně, Karel Bělina

Z bloku pod J údolní stěnou šikmo doleva ke kruhu. Stěnou při hraně na velkou polici k hodinám. Zářezem vzhůru do velké díry a z ní šikmo vlevo n.v.

Strážce svahu - Řádění pod svahem VIIIb

12.4.2005

Karel Bělina, Pavel Bechyně, Jiří Rosol

Vlevo od "Údolní cesty" komínem, stěnou a přes převis ke kruhu. Vzhůru n.v.

Masív Mašinka - Jede jede mašinka VI

24.4.2005

Karel Bělina, Pavel Bechyně, Jana Řezníková, Tomáš Kekrt

V levé části S stěny spárou přes kruh n.v.

Masív Mašinka - Kominík III

24.4.2005

Jana Řezníková, Tomáš Kekrt, Karel Bělina, Pavel Bechyně

Středem stěny a spárokomínem n.v.

Masív Mašinka - Splašený koně VIIIb

24.4.2005

Pavel Bechyně x Karel Bělina, Jana Řezníková, Tomáš Kekrt

V pravé části S stěny převislým sokolíkem do vodorovné římsy a ke kruhu. Stěnou (hodiny) a vlevo spárou n.v.

Pilátova věž - Lomenice VII

23.4.2005

Karel Bělina, Pavel Bechyně, Jiří Rosol, Jana Řezníková, Tomáš Kekrt

Starou cestou do traverzu, přímo převislou spárou až na konec. Traverz doprava a sokolem n.v.

Masív Kopyto - Jihozápadní pilíř VII

23.4.2005

Pavel Bechyně x Karel Bělina, Jana Řezníková, Tomáš Kekrt

Krátce komínem a vlevo po JZ hraně přes kruh n.v.

Skály u Osinalic - Rokle pod kukačkou

Nálevníci - Přeskok 1

26.3.2005

Pavel Henke, Slavomil Krob

Od JV přeskok z bloku n.v.

Skály u Osinalic - Rokle pod branou

Věž nad rozcestím - Přeskok 1

26.3.2005

Pavel Henke (jištěn zdola)

Z masívu přeskok n.v.

Skály u Chudolaz - Písečný důl

Zobák - Frňákovník VI

23.3.2005

Pavel Henke, Slavomil Krob

V levé části údolní stěny trhlínkou a přímo tupou hranou přes římsy n.v.

Švehla - Srdeční šelest V

23.3.2005

Pavel Henke, Slavomil Krob

Levou náhorní hranou přímo n.v.

Skály u Vlkova

Lupus - Přeskok 2

27.3.2005

Pavel Henke (jištěn zdola)

Přeskok z masívu n.v.

Skály u Dolní Zimoře

Žralok - Panika na pláži VII

9.4.2005

Pavel Henke, Pavel Bechyně, Martin Strnad

V pravé části náhorní stěny šikmo vpravo stěnou přes kruh ke hraně a n.v.

Skály u Dolní Zimoře, Žralok. Pavel Buky Henke zavrtává během prvovýstupu Panika na pláži, jistí Martin Strnad.

Foto © 2005 Pavel Kýsa Bechyně

STŘÍPKY..

Emil Novák a Věž Grálu

Kdo lezl někdy v Jizerských horách, zná i jméno **Emila Nováka**, zaníceného horolezce, objevitele, prvovýstupce a znalce Jizerek. Od jeho tragické smrti uplynulo letos již 16 let. Jako každý rok, i letos zorganizoval **Herbert Endler** z Jiřetína pod Bukovou (*na snímku*) tradiční uctění památky Emila Nováka u pamětní desky na Věži Grálu.

Akce se uskutečnila v sobotu 16. dubna 2005 a zúčastnilo se jí 29 lidí. Trasa vzpomínkového pochodu vedla z nádraží v Bílém Potoku po zelené značce k pomníčku řezníka Hermanna, kolem Hubertky, Kočičích kamenů, Křížového buku a dále po červené značce k buku Anděla strážného, kolem Kauschkovy věže, Francouzských kamenů, pramene hraběnky Marie a Tišiny až k Věži Grálu.

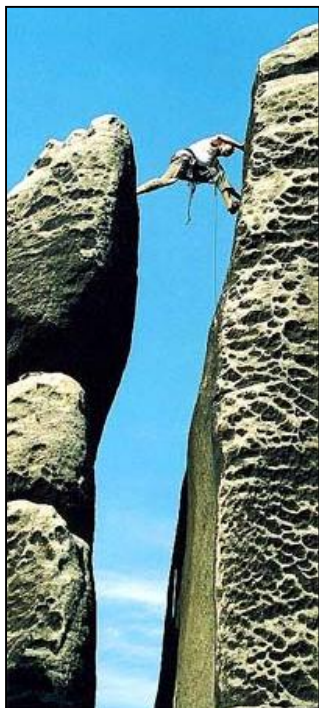
Rebelující Jiří Schmiedt

V letošním roce se v Adršpachu nepodařilo včas vyjednat výjimku ze zákona a to znamená jediné - Ádr je pro lezce dočasně (doufejme) uzavřen. Ne každý se však s tímto faktem dokázal lehce smířit:

„Soudružko Husáková, každý rok se otvírá Ádr 8. května. Polezu jako každý rok Mušketýra a Etelin žlábek na Křížáku a pak Milence a Starostu v Ádru. Za dva roky mi už bude šedesát, ale snad to zvládnou. Vy mi to však nepřekazíte. Hore Zdar! Jiří Schmiedt“

PÍSEČNÝ STRACH

Michael Vyleťal

Levá noha pravá noha,
ruce kloužou volám Boha.
Proč jen mě ten písek vábí,
bojím se bojím prsty pálí.
Konečně má záchrana,
ani pivo ani rum,
kruh je pádu zábrana.
Cvakám jednu raděj dvě,
strach je více tak nezlob mě.
Jističovi už je líp,
bere osmu a je klid.
Plotna čeká vábí soka,
malou spárku vidí oka,
pot se lepí ke skále,
lezky jsou jak sandále,
nohy už mi padají,
svaly se mi zvedají,
už jen na pád zmučen čekám,
zrnka písku pak se chytám,
krásný je to lap,
teď už je mi trochu líp,
připadám si zas jak chlap.
Už už vidím vrchol blaha,
jsem moc rád a hlásím sláva.
Na vrcholu už je krásně,
raděj lézt než psát básně..

Otvírání Skaláku 2005

Naši kamarádi **Pavčina** a **Petr Vítákoví** se v sobotu 16. dubna zúčastnili tradičního, již XXII. ročníku Otvírání Skaláku. Díky krásnému počasí se sešlo kolem 140 brigádníků z řad TJ Český ráj a příznivců Skaláku.

Výčet prací byl následující:

- celoplošný sběr odpadků - cirká 50 lidí „prošmejdló“ všechny kouty lesa a sebralo půl tuny papírků a lahví, které v lese zapomněli sklerotičtí turisté
- úklid Myší Díry, Adamova Lože a Cintorinu
- rekonstrukce cesty u Křemenové
- práce pro potřeby Lesů ČR
- úklid hřbitova na Hrubé Skále pro OÚ Hrubá Skála
- opatření na cestě pod Myší Dírou
- příprava dříví na Turnovské chatě
- sanace soutěsky mezi Blatníkem a Mnichem
- sezónní úklid chaty
- pokácení smrku u Věže CC Koupák
- oprava schodů u Mariánské vyhlídky
- práce v zahradě OÚ Hrubá Skála

Brigádníci byli po práci odměněni výborným gulášem na Koupáku a večer proběhla kulturní složka akce za doprovodu kytar HARMASAnu a KAWAN BANDu.

Nejtěžší umělá stěna světa - OPRAVA

V minulém čísle CAO News jsme psali jako zajímavost o „nejtěžší umělé stěně světa“, kterýmžto přívlasktem se měla honosit přehradní stěna Emosson. Měla..

*„Nazdar Jirko! CAO News jsou opět perfektní. Máte ale nějaké zastaralé informace. Jedná se o článek o lezení na přehradě Emosson. Už když jsme tam byli vloni, tak se tam nelezlo, protože o to prý nebyl moc zájem. Ani se nedivím, dole v údolí je krásné lezení na Barberině, nedaleko je Grand Perron a konec konců mraky skal je všude kolem. Takže komu by se chtělo platit průvodci za lezení po betonu? Ačkoliv musím říct, že ta vzdušná líc přehrady je impozantní a vylézt to až nahoru asi nebylo zadarmo. Možná i to některé odradilo a tak to všechno odmontovali. Ahoj **Jiří Jiří Šťastný**, Horoklub Chomutov“*

Moc se omlouváme a doufáme, že tam někdo nevyrazil jen kvůli našemu článku. Takový prachy ti redaktoři berou a ani základní fakta si nedokážou ověřit, že?! :o))

Ale FUJ - otevřená výzva k rybaření??

Také se rozčilujete, když pod každou druhou cestou v Tisé vidíte zástupy lidí, jak se vzájemně, povětšinou marně, celý den tahají přes slaňák nahoru? Jste smutní z olámaných chytů, vydržených stupů a hlubokých rýh vydržených lanem při rybaření? Tak vězte, že bude hůř. Na internetu se objevily stránky **Vertical MAGnet**, které vyzývají „pojdte si zarybařit“..

*„Nemáte rádi málo odjištěné pískovce? Pokud nechcete riskovat, pokud se nechcete bát, pokud si chcete zkusit lezení na písku, lezte jednoduše s horním jištěním. Aby jsme vám pomohli a trochu ulehčili pátrání po místech, která jsou pro to vhodná, je tu **seriál o místech pro top roping**. Začněme v jedné z hojně navštěvovaných pískovcových oblastí. V Tisé..“*

*„Tím **nejlepším místem, kde se dobře praktikuje lezení s horním jištěním** jsou určitě masivy v Tíských skalách. Nádherné kolmé či mírně položené stěny jsou povětšinou z tvrdého pískovce a poskytují perfektní lezení po lištách, dírkách a spárách. **Takže hurá na to!**“*

Pak následují informace, jak se dostat na vrcholek ke slaňáku, břízce nebo dobíráku, jak dlouhou potřebujete smyčku, že je dobré cvaknout si třeba i kruhy ve vedlejší cestě, abyste nehodili náhodou pendla a to vše podtržené husí kůží nahánějící výzvou „HURÁ NA TO!“

Brrr...

POZVÁNKA

na I. ročník akce

Skalní potlach – Ostrov

20. – 22. května 2005

Setkání kamarádů a horolezců, lezení, Alpiníada, tanec, pivo, vyprávěnky z cest; horolezecká, národní a planetární politika..

pořádá

ČAK Praha & CAO Děčín

Poděkování Janu Švihnosovi

Při návratu z jedné vyjíždky jsme mezi Německem a Dolním Žlebem potkali u řeky **Honzu Švihnose** (CAO Děčín) s igelitovými pytlí. Na otázku, co tam tropí, odpověděl: „Nebavilo mě koukat na ten bordel, tak jsem sebral pár dětí z Dolňáku, zaplatil jim limonádu a trochu to tady s nimi vysbíral.“

„Podle množství sebraných odpadků bych řekl, že životní úroveň lidí poklesla – letos se tolik odpadků kolem cyklostezky a řeky neválelo. Stačilo na ně 12 velkých pytlů. Vloni to bylo mnohem více. Nejvíce jsme toho posbírali po povodních. Bylo toho 117 pytlů.“ Dodal.

Ten den jsme žádného ochránáře nepotkali. Natož s pytlíkem :o)

Honzo, díky!

Na snímku Jan Švihnos při organizování a sběru odpadků 23.4.2005

Aktuální lezecké podmínky ve Skaláku

Na serveru **hruboskalsko.cz** lze snadno zjistit aktuální lezecké podmínky ve Skaláku. Letos se upustilo od příliš zjednodušeného dvoustupňového systému **POVOLENO / ZÁKAZ** a přešlo se na **4 stupňový systém**, který více zohlední přechodové stavy mezi úplně mokřím a úplně suchým Skalákem.

V praxi to vypadá takto (stav ke dni 10.5.2005):

Barevné obdélníčky znamenají den, kdy jsou:

- skály suché, lezení povoleno (IV.)
- skály mírně mokré, lezení podmíněně povoleno (III.)
- skály mokré, lezení zakázáno (II.)
- skály velmi mokré, lezení zakázáno (I.)

Doufejme, že těch zelených bude postupně přibývat. Květen zatím moc nadějně nezačal...

Bumbrlíček – 100 let od prvovýstupu

Zveme Vás

20.5.2005 k přátelskému setkání významné lezecké události

100 let

od vylezení prvního vrcholu v Rájci na věž Bumbrlíček,

kterou vylezli lezci Walter Lehmann a R.Finke 20.5.1905

Pozvánku na lezeckou vzpomínkovou akci v Rájci nám poslal **Kýsa & spol.**

Matěj Holub se vrátil z výzkumných cest

„Milí přátelé, nemohu se s vámi nepodělit o výsledek výzkumu vlivu nicnedělání na psychiku jedince, kterýžto výzkum jsem velmi pečlivě prováděl při svém vandrování Asii. Výsledek je zcela jednoznačný:

VLIV NICNEDĚLÁNÍ NA PSYCHIKU JEDINCE JE POZITIVNÍ!

Že se jedná o výsledek seriózní jasně potvrzuje i návrat mezi ostře nabroušená a nemilosrdně se otáčející ozubená kola pracovního procesu, která mě okamžitě a nemilosrdně sežvýkala a uvrhla tak do civilizační deprese.. Matěj“

Matěj Holub v Thajsku na obratli z páteře velryby

Zřícení skal na Čtyřech palicích

Zřejmě v posledním dubnovém týdnu došlo na Čtyřech palicích (Žďárské vrchy) ke zřícení velkého vklíněného bloku v koutu na hlavní stěně Paličatě.

Čtyři palice tvoří hřebenovitý útvar složený ze tří oddělených masivů - Děvín, Paličatá a Tvrz. Paličatá (na snímku) je hlavní a nejnámější, asi 30 metrů vysoká skála, se čtyřmi pilíři zakončenými tzv. palicemi, které daly jméno celému hřebenu. Pilíře, při pohledu zdola, se jmenují Sfinga, Kobyla, Paličák a Bašta. K odtrhu došlo mezi pilíři Paličák a Bašta. Vedly tudy cesty Kominík, Švihák a Promenáda...

Němci v Ptačích stěnách

V dubnu se opakovaně objevili v Ptačích stěnách na Bukové hoře Němci. Nejprve přešli větší cestu a pak se pustili i do prvovýstupů. Nádhernou cestu udělali na Obra, vlevo od Údolní trhlíny. Linka jak vystřižená podle pravítka má 5 BH a klasifikaci VI+ (čímž však došlo i zde k mírnému chaosu v klasifikaci, protože Kýsa s Bukým pro těžší cesty jak VI použili jizerskohorskou, tedy VIb atd.).

Lezci z Německa také dodali slaňovací kruh na Krakonoše (na snímku) a nový podstavec pod vrcholovou knihu.

Jak do Labáku

Lezecká sezóna je v plném proudu, ale s dopravou do Dolního Žlebu je to stále komplikované. Jak jsme již psali, přívoz v Dolňáku je stále **MIMO PROVOZ**. Navíc stále trvá částečná uzavírka jediné příjezdové silnice.

Silnice je uzavřena takto:

Po – Pá: 7.45 – 13.00 a 13.45 – 16.00

So: 7.45 – 13.00

Projet se dá v době uzavírky na kole, vlakem nebo projít pěšky. Takto to bude minimálně do června.

Takže pokud chcete přijet na víkend, je ideální dorazit v pátek navečer (po 16. hodině). Utéct domů se dá v sobotu odpoledne nebo kdykoliv v neděli. Naštěstí alespoň Košťá už zase funguje a práce mu jde od ruky, jako vždy. Jen „trochu“ podražil...

Daniel Andrada – cílevědomý chlapík

Narodil se 15.7.1975 ve Španělsku, lézt začal někdy v roce 1988. Měří 175 cm a váží 63 kg. V tréninku zvládne 60 shybů obouruč, na jedné ruce jich udělá 9. A baví ho devítka. Čisté 9a přešel čtyři, jednu 9a+ a jednu 9a+/9b. Ta poslední se jmenuje La novena enmienda a měří 52 metrů.

Dani Andrada patří mezi vysloveně všestranné lezce. Leze dlouhé prásky i těžké bouldery, dírky, lišty, vápenec nebo granit. Je mu to jedno, přijde a leze.

Na letošek plánuje několik dalších devítek a zkouší i dvě, asi nejtěžší cesty na světě, o kterých říká:

„Akira 9b je trochu kontroverzní cesta, ale jsou v ní velice zajímavé kroky. Je to jako hodně dlouhý boulderový problém. Chilam Balam 9b+ je rozhodně nejtěžší a zároveň nejkrásnější cesta, jakou jsem kdy zkoušel...“

Josune Bereziartu – baskická superstar

No, když už jsme vám představili Andradu, musíme představit i první dámu, 33letou Španělkou, **Josune Bereziartu** (na snímku). Zatímco mezi muži je světová špička hodně vyrovnaná a poměrně široká, u žen ční Josune zcela osamocně vysoko nad ostatními. To více než potvrdila i horkou novinkou – **přezením cesty Bimbaluna za 9a+!!!**

Bereziartu se narodila 29.2.1972, je vysoká 174 cm a váží 57 kg.

Její bydlištěm je v Ordizia ve Španělsku. V roce 2002 se stala první ženou, která překonala stupeň 9a, když přešla známou cestu Bain de Sang ve Švýcarsku.

Zde je její malý profil:

Profese: Pracuji jako pojišťovací agentka. Obvykle pracuji až odpoledne, takže mám dostatek času na trénink nebo lezení v mé domovské oblasti.

Oblíbená cesta: Escalette (téměř neznámá cesta v Huescu).

Trénink: Když chci trénovat tvrdě, tak trénuji 4 až 5 hodin v kuse.

Oblíbené knihy: Čtu dost málo, protože jsem pěkně líná. Teď mám rozečtený román "Fiesta" od Ernesta Hemingwaye.

Hudba/hobby: Hudba je zároveň mým největším hobby. Ráda poslouchám nejnovější styly – elektronickou hudbu, klubovou ale i soul. A také ráda fotím, ale udělat dobrou fotografii je velice těžké..

Oblíbené jídlo: Jím zdravě. Takže jím všechno zdravé, hlavně ryby a zeleninu. Také miluji dary moře.

Cíle: Udržet si lezeckou formu a posouvat své limity.

Sny: Zelenější svět.

Jarní cyklistické časovky

Časovka do vrchu: Nebočady – Buková hora 13.5 km

Pořádá horolezecký klub CAO Děčín

Poř.	Jméno	Oddíl	Čas	Průměrná rychlost	Kolo
1.	Pazderka Radan		0:37:17	21,73	Silniční
2.	Dunovský Jar.	CAO Děčín	0:40:01	20,24	Silniční
3.	Šklíba Martin	SKP Č. Lípa	0:40:24	20,05	MTB
4.	Žáček Robert	TJAO Doksy	0:40:27	20,02	Silniční
5.	Jordák Jan	CAO Děčín	0:41:30	19,52	MTB
6.	Bureš Jan	Alcan	0:41:36	19,47	MTB
7.	Štěpán Petr ml.	ASK Děčín	0:41:38	19,46	Silniční
8.	Rus František	Alcan	0:42:42	18,97	MTB
9.	Měkota Martin		0:42:56	18,87	MTB
10.	Černý Pavel	CAO Děčín	0:43:54	18,45	MTB
11.	Šafařík Milan	CAO Děčín	0:44:00	18,41	MTB
12.	Růžička Aleš	Děčín	0:44:21	18,26	MTB
13.	Javůrek Kamil		0:44:42	18,12	MTB
14.	Bureš Lukáš		0:45:07	17,95	MTB
15.	Vlk Josef	ASK Děčín	0:48:22	16,75	MTB
16.	Škálková Ilona	CAO Děčín	0:49:01	16,52	CROSS
17.	Chára Jiří	CAO Děčín	0:49:23	16,40	CROSS
18.	Hájek Libor	TWIST Děčín	0:50:16	16,11	MTB
19.	Svoboda Libor	CAO Děčín	0:51:07	15,85	MTB
20.	Máša Zdenek		0:54:32	14,85	MTB
21.	Šesták Michal		0:54:59	14,73	MTB
22.	Kolorenč Pavel	Hulho Team	0:55:19	14,64	MTB
23.	Procházka Radek		0:55:26	14,61	MTB
24.	Galus Igor		0:55:30	14,59	MTB
25.	Rychnovský Fr.		0:57:01	14,21	MTB
26.	Nehasil David	HO Boletice	1:08:29	11,83	běh

Jelo se za oblačné až zatažené oblohy, spadlo i pár kapek a foukal mírný vítr. **Radan Pazderka** zajel historicky druhý nejlepší čas, ale i ostatní jeli hodně rychle. Sedm lidí se dostalo pod 42 minut!

Vysoko laťku nastavil také **David Nehasil** - teprve druhý běžec v historii časem 1:08:29.

Velký dík za pomoc při organizaci a sponzorský dar patří Táně a Tomáši Hrabáňovým.

Časovka na 100 km, plánovaná na 8.5.2005, byla zrušena.

Jiří Chára, CAO Děčín

Poznámka pod čarou

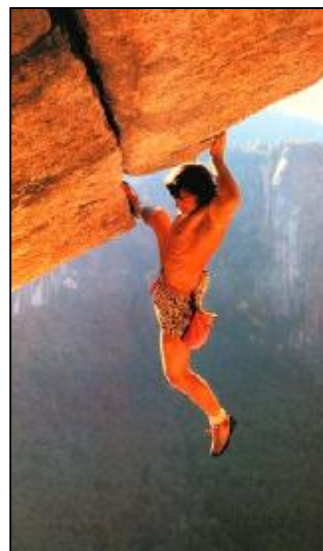
Dát dohromady jakoukoliv akci je poměrně náročná záležitost. Je to tak i s organizací časovek. Škoda, že se jich neúčastní více oddílových. A přitom jde jen o to, přemoci vlastní lenost a pohodlí.

Doufejme, že se nás sejde více na těch příštích. Zvládne je jistě každý a kromě sportování si odnesete i spoustu dalších zážitků. Vždyť nejde jen o časy, ale i o milá setkání s kamarády..

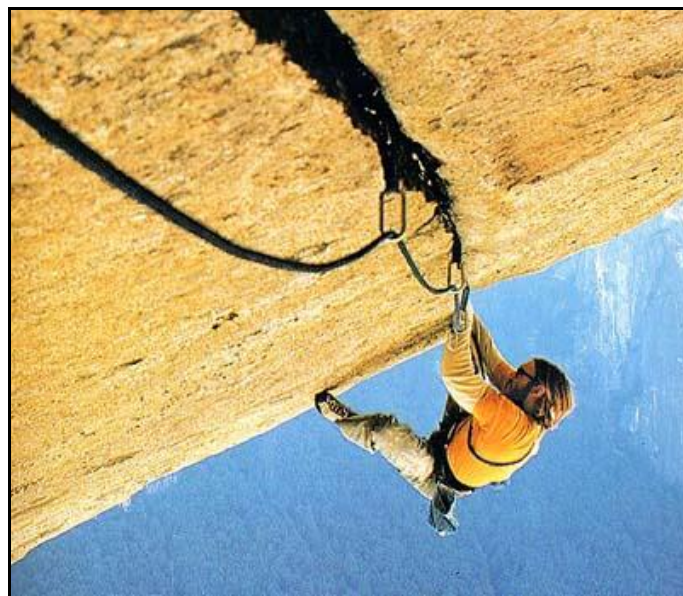
Foto by paparazzi CNS

SEPARATE REALITY – mýtický převis

Tahle nádherná stropová spára, dlouhá asi 6 metrů, patří mezi nejnámější cesty vůbec. Jejím přečlením se **Ron Kauk** nejen proslavil a dostal se do učebnic horolezeckého dějepisu, ale zároveň tenkrát definoval nové lezecké hranice. Cesta má klasifikaci 5.11d a žádný z tehdejších špičkových lezců nevynechal možnost, nechat se v této cestě nafotit. Pak přišel **Wolfgang Gülch** za **Hanzem Zakem**, jestli by ho nechtěl fotit v Separate reality při sólovém přečlenění. Zak na to pak dlouho vzpomínal, protože pro něj, jako pro lezce, bylo nesmírně těžké myslet jen na focení :o). Fotky se ale povedly a oblély celý svět.

Zajímavá je i fotografie dole. Cestu leze **Roy Jardine**, díky jehož vynálezu se „Oddělená skutečnost“ dala odjistit. Ano, je to vynálezce přítele frienda.

A jestlipak víte, že dvojnici této cesty máme i u nás? Dokonce se stejným názvem. Českou Separate reality vytvořil 16. června 1982 **Jiří Prcas Slavík** na Sluneční věž v Ostrově, oklasifikoval ji VIIIc a prý je těžší jak originál.

Bylo docela zábavné sledovat ve vrcholové knize, jak se cesta lezla. Nejprve byl relativně dlouho klid a pak cestu v rychlém sledu přečlenili všichni z české špičky. Zájem trochu opadl a pak přijel **Petr Špek Slanina**, cestu vylezl a... slezl zase dolů...

Nový člen CAO Děčín - Michal Zavřel

Klubové řady posílil od května t.r. **Michal Zavřel** z Děčína (na snímku).

Michalovi je teprve 21 let, ale není to žádná ořezávátka – je devítinásobný mistr ČR v rychlostní kanoistice, na MS juniorů mu patří 10. a 11. místo, na MS v maratónských tratích skončil sedmý.

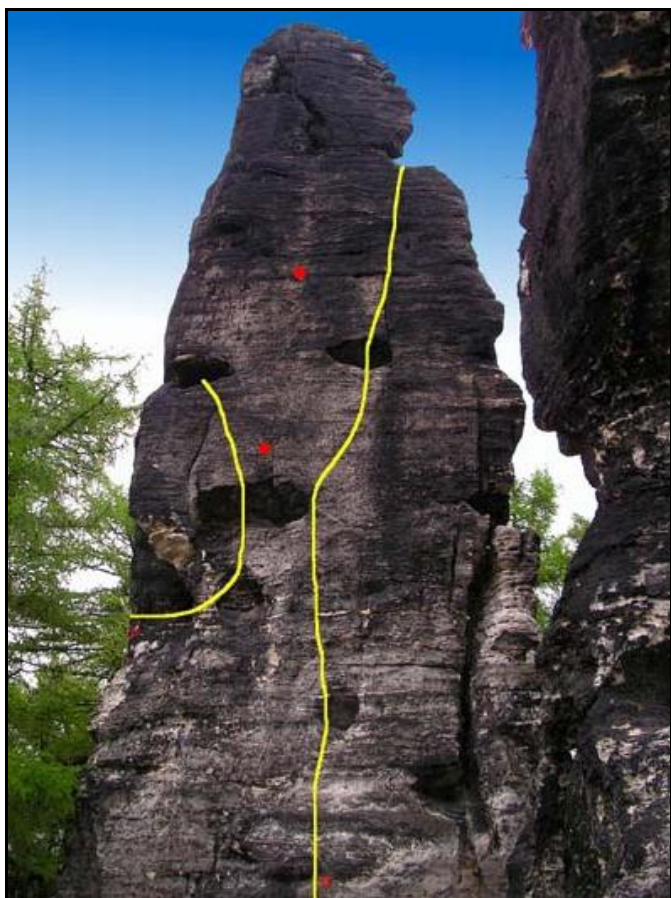
Nyní studuje v Praze druhým rokem FTVS a mezi jeho zájmy patří... ..holky a sport.

Tisá - Hubený doktor

V Tisé, na věži Hubený doktor, byla vytvořena nová cesta. Kdo cestu udělal nebudu zveřejňovat, ale jisté je, že hned dvakrát porušil pravidla pískovcového lezení.

1. První kruh byl osazen do Údolní cesty (VIIc) z roku 1924 od lezců Rudolfa Kadena a E. Nesajdy,
2. Druhý kruh byl osazen pouhý 1 metr od kruhu cesty Měsíční sonáta (VIIc) od Leo Stoye.

Hubený doktor – červeně jsou označené nové kruhy, žlutě původní cesty. Vlevo Údolní cesta, vpravo (středem stěny) Měsíční sonáta.

V pravidlech pískovcového lezení je jasně napsáno: Vzdálenost nové cesty či varianty od cesty (varianty) sousední musí být nejméně 2 metry. Výjimka je možná jen tam, kde není možný přechod z jedné cesty do druhé a tam, kde se přirozeně cesty křížují. Do již vzniklých cest je zakázáno (pokud není povoleno VK) přidávat jistící pomůcky.

První kruh byl již vytlučen. Pokud prvovýstupci v dohledné krátké době nevytlučou i 2 kruh, bude tento kruh vytlučen také a oba kruhy si pak mohou vyzvednout u správce oblasti Tisáských stěn.

Rada prvovýstupcům: Před prvovýstupem na věž nebo masív se pořádně seznáme se všemi cestami, které tam vedou a s pravidly pískovcového lezení příslušné oblasti.

Pavel Kýsa Bechyně, Praha

Lezecké uzavírky - aktualizace

V původně uzavřené lokalitě v oblasti Čertova Voda, od masivu Malá Skříň přes Borovou věž až po Čertovu hlavu, je již **lezení povoleno**. Sokolí hnízdo bylo bohužel vypleněno kunou.

Naopak nově byla **uzavřena cvičná stěna Toreador**, a to až do 30.6. kvůli hnízdění ptáků. V díře na prkýnkách má hnízdo sova a má mladé, takže v případě špatného počasí musíte na překližku.

Zdravím Vás..

Muž při paraglidingu nezvládl řízení a zřítíl se

Raná u Loun (ČTK, tka) - Ještě včera byl v nemocnici muž, který se v pátek večer zřítíl při letu s padákem u Rané na Lounsku. Létání na padáku, tzv. paragliding, se mu málem stalo osudným.

Pětatřicetiletý muž z Teplic si při pádu narazil pátef. Lékaři v současné době zkoumají, zda zranění nebude mít vážnější následky. Na traumatologii v Mostě ležel ještě včera odpoledne.

Pětatřicetiletý muž se ve vzduchu srazil s druhým padákem, který řídil čtyřiapadesátiletý muž z Prahy. „Mladší muž byl podle předpisů povinen se vyhnout. Místo toho se ale lekl, zazmatkoval, nezvládl pilotáž a spadl,“ uvedla lounská policejní mluvčí Jaromíra Štífelcová. Vlastní chybu uznal i sám pilot.

Neštěstí vyšetřoval přímo na Rané kromě policistů také inspektor letecké asociace. Padák i doklady zraněného pilota byly v pořádku. Nehodu policie dále vyšetřuje.

Při vznášení se na padácích využívají letci spodní větrné proudy, které jsou kolem Rané. Občasné pády mívají i smrtelné následky. Na Rané, kde jsou pro létání vhodné podmínky, naposledy zemřel jeden z pilotů před dvěma roky, vloni ošetřovali lékaři dva paraglidisty po pádu.

Tak takhle jste si to mnozí mohli přečíst v novinách osobně. Je až s podivem, že na základě tohoto článku se našli tací, kteří volali, jestli jsem to nebyl já. Byl jsem to já.

Jen ještě několik upřesnění: s Bohoušem jsme se nesrazili, jen skoro. Ale vyhýbání to bylo trochu prudší. I proto jsem to asi přetáhl do negativky. Pak mě odvezli do Mostu. Tam teda moc nezkoumali, jenom našli pneumotorax a ten se jali léčit. No léčit, čekali, jestli se vstřebá. Když mě to po týdnu už nebylo, nic mě totiž nebolelo, normálně jsem chodil, jenom jsem trochu cejtíl naražená záda, volal kamarád z Teplické nemocnice. Že se to doslechl, co prý tam blbnu, proč jsem nezavola a jestli nechci do Teplic. Protože domu mě pustit nechtěli, tak jsem se nechal přeložit. No a pak to začalo. CT vyšetření, zkolabovaná plíce, ale hlavně rozdrčený obratel. Proto ta "naražená" záda. Už jsem nesměl vstát. Šel jsem na JIP, drén do hrudníku a po dvou dnech vrtulníkem do Liberce. To bylo 27.4. Tam jsem pár dní čekal až přijdu "na řadu" a pak mě sešroubovali.

Teď už jsem doma, těžší o šest titanových šroubů (SOCON tomu říkají), hezčí o jednu pořádnou jizvu na zádech (ještě jedna přibude - až TO budou vydávat). Fámý, že se nemůžu hejbat, dokonce prý jsem měl být ochrnutý, musím vyvrátit. Chodím (sice s korzetem, ale v pohodě), močím :-)) a tak dále, jen mám teď šest týdnů (než to sroste) "klidový režim".

Podstatná nevýhoda je to, že se nesmím posadit. Můžu sice chodit, ale pak už jen ležet. Jeden si řekne, že to není tak špatné, ale já ležel v jednom kuse jedenáct dní a pak to nešlo se postavit. Tak teď se snažím to ležení eliminovat. Ale hlavně nemůžu do auta. Takže to s nějakým navštěvováním musím zatím nechat na Vás :-)).

Tak to jenom jako doplnění k tomu vyzpovídání, které se mnou udělal Jirka, aby zase nebyly nějaké fámy.

SKAJP Lukáš Chalupěcký

P.S. Jen jestli za to všechno nemůžou ty "spodní větrné proudy" viz. článek z novin :-)).

Ukradená kniha z roku 1936

Zpráva Karla Běliny ze dne 15. dubna 2005

Spolu s Jiřím Rosolem jsme zjistili, že v oblasti Tisá „Osamělá modřín“, se opět ztratilo několik vrcholových knížek a zbyly jen stojánky. Nejsmutnější však je na tom to, že se ztratila i kniha ze Zlomiskové věže, kterou zde vložil v roce 1936 (!!!) **Walter Kadner** a její zrenovování nechal udělat na své náklady ve výši 200 Kč **Karel Bělina**. Místo této knihy zde byl zanechán jen sešit načmáraný pouze obyčejnou tužkou. Němečtí lezci 8.5.2004. Část předešlých zápisů v knize opsali jen za půl roku, a to pouze německé. Protože jména těchto lezců jsou špatně čitelná, nechám vše zjistit přítelem **Johanesem Mundem**. Jména po zjištění budou zveřejněna.

Knihy, které se poslední dobou ztratily:

Jelení skok, Nová pekárna, Kahan, Revizor

Nové knihy v Rájci za tento rok:

Samotář, Vozová hradba, Koberce, Kyklop, Klec bláznů, Labyrint, Babylon, Kazatelna. Všude jsou osazeny stojánky.

Karel Bělina – Pískovcová fréza, Povrly

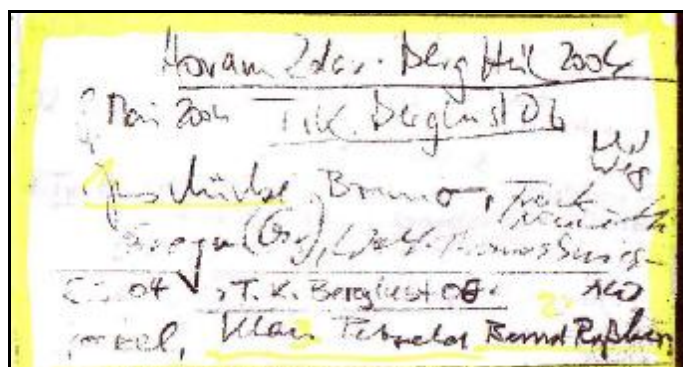

Jiří Rosol a Karel Bělina při práci na údržbě skal

Foto © 2005 Jiří Houba Chára

Pomozte pátrat

Jak psal **Karel Bělina**, nejstarší knížka z našich skal je fuč. Podezření hraničící s jistotou padá na lezce z 8.5.2004 (viz fotokopie zápisu).

Kromě svého zápisu opsali i ty německé za půl roku, což mohli jedině z původní historické knihy. Zatím jsme rozluštili toto:

Jde o lezce z **Touristenklubs „BERGLUST 06“ z Drážďan**. Podle jejich stránek jsme rozluštili i tři jména: **J. Mürbe, B. Rossberg a Klaus Petzold** (na toho máme už i e-mail).

Pokud někdo dokáže rozluštit další jména, nebo tyto lezce znáte, napište nám na e-mail do redakce, nebo volejte 472 717 116. Díky..

Víte - nevíte?

Nevím, jestli byla tenkrát obloha jasná nebo zatažená, jestli ptáci, v předtuše pohromy, předčasně neodlétli do teplých krajů, zda stromy u skal nezačaly strachy usychat, ale bylo jasné, že se něco stane a to něco velkého...

V srpnu roku 1969 byla v kovohutích S.M.Kirova (dnešní Měď Povrly) **Karlem Bělinou starším** (na snímku) vyrobena Československá vlajka. Poté byla odvezena do Ostrova a **Karlem Bělinou mladším** spolu s **Lubošem Oujezdským** osazena na vrcholku Císaře za odborného dohledu Karla Běliny staršího.

Otec Karla Běliny svému synovi velmi fandil a všemožně ho v lezení podporoval. V roce 1965 mu například koupil i horolezecké lano a spací pytel, který si sám vybral. Byl na svého hodného Karlíka velmi pyšný.

A tím jsem měl vlastně začít, protože tím to doopravdy začalo...

Pavel Kýsa Bechyně, Praha

ODTAJNĚNO II.

Katzenfels neboli Kočičí skála

Minule bylo odtajněno **Skalní město u Stříbrné**, nyní vypustil **Saša Toman** další utajovanou věž v tomto, zřejmě na skály bohatém, koutě naší vlasti.

Kočičí skála se nachází v nadmořské výšce 835 m nedaleko zaniklé vsi Neudorf, která ještě ve 30. letech minulého století čítala 400 obyvatel. Obec a okolí se stala na přelomu 18. a 19. století známým výletním místem. Ještě ve 40. letech převyšovala skála okolní porost a umožňovala tak daleký výhled do okolí. Materiál skály zde tvoří žula.

Těžší výstupy provedli v 70. a 80. letech místní lezci V.Bašta, J.Los, J.Nehaj, V.Trhlík a další. Obtížnost současných 25ti cest se pohybuje v rozmezí I až VI+ a především S strana je díky svému členění vhodná i pro začínající lezce. Fixní jištění je osazeno pouze u několika cest vyšší obtížnosti.

Skálu naleznete asi 100 m v lese vlevo od louky, ze které jsou za řadou stromů vidět první chatky. Silnice zde přechází v polní cestu.

Vysoká, mohutná a rozložitá věž **Kočičí skála**. Podrobného průvodce včetně nákresu a přístupové cesty najdete na stránkách www.webpark.cz/sasatoman/, po kliknutí na obrázek věže..

Vypadá velice pěkně...

Dolní Žleb Company® (opět) v laufu

Lezecká sezóna se sotva rozbíhá a v zakouřených lezeckých knajpách se už opět hovoří o nejnovějších prásčích dvojice **Ondra Beneš & Tomáš Sobotka** alias **Dolní Žleb Company®**.

Do příštího čísla CNS proto chystáme některé žhavé novinky z obou břehů Labe. A pak že „Dolní tok řeky to je líný kraj..“

Foto archiv CNS

Nejtěžší cesta ve Vysokých Tatrách

I když už jsou Vysoké Tatry pár let zahraničí, pro spoustu lezců, hlavně těch dříve narozených, to jsou pořád jediné „domácí“ velehory. Často se proto u piva řeší takové důležité otázky, jako třeba která cesta je v Tatrách nejtěžší.

Nejčastěji se uváděla cesta Poslední soud. Bohužel, jak známo, cesta byla vytlučena, a tak nejobtížnější cestou zůstává **PP variant 9+**.

Ti, co si stihli Poslední soud přelézt tvrdí, že byl určitě lehčí, jak PP variant a jeho obtížnost odhadují na 9-/9. Každopádně je cesty škoda, protože byla velice pěkná..

Pozor na zloděje!

Ríša Litochleb z HUDY sportu varuje před chmatáky v Labáku: „Ahoj, rád bych upozornil všechny návštěvníky Labáku, kteří budou lézt na pravém břehu, že v poslední době se velmi rozšířilo vykrádání batohů nechaných pod skalou. Pokud se chcete dobírat na vrcholu a nemáte nikoho na hlídání batohů, vezmě si sebou v každém případě peněženku, doklady a klíče. Dalším rizikovým místem je i lesní parkoviště na Belvedéru. Pokud možno nenechávejte věci vystavené v autě.auta se běžně vykrádají přes den. Podle informací je to v sousedním Sasku ještě horší.“

Bohužel situace v ostatních skalních oblastech je stejná, ne-li horší.

Kritická místa jsou:

- lesní cesta pod Anglickým parčíkem
- velké parkoviště u odbočky do Ostrova
- u křížku na silnici z Tisé do Rájce
- parkoviště pod Turistickou chatou v Tisé (Turbázou)
- parkování na lesní cestě u Drahostavu v Ostrově
- parkoviště u restaurace v Rájci

Podle některých svědků, jezdí ta verbež v nové Oktávce a Passatu s děčínskou značkou, kolem Tisé objíždí zase podezřelý žigulík. Pokud už budete v kritických místech parkovat, nenechávejte alespoň nic v autech a své věci nenechte ani na okamžik bez dozoru.

Rájec v popředí zájmu

Hned první článek **Evy Zápotocké** s názvem „A zase ten Rájec“ vyvolal nevidaný počet komentářů na lezci.cz. Článek se líbil, byl napsaný vtipně a trefně - diskutovalo se hlavně o popisovaném. Tedy o nových cestách, jejich tvůrcích a stromech, které občas někdo pokácí.

Rozumná diskuse přináší užitek a dlužno říci, že tady se až na výjimky debatovalo opravdu věcně a rozumně. Uvidíme, s čím „vyrukuje“ Eva příště :o)

Mlčenlivé stopy v písku

Iniciály **R.F.** a hákový kříž. Ty na obrázku jsou z Kyjova z Malého Plačtívého kamene, ale na chlup stejně lze objevit i na dalších věžích v Labáku (dokonce i na takovém bobku, jako je Bukvice) nebo na Horních skalách (Óbrvegreh). Nikdo dnes už asi nezjistí, kdo se takto ve skalách zvěčňoval, ale dost možná jde o stopy slavného **Rudolfa Fehrmanna**, autora prvních průvodců po zdejších pískovcích i několika cest, například Severní cesty V na Malý Pravčický kužel, kterou udělal před 100 lety se spolulezci **H.Schuellerem** a **O.Perry-Smithem**...

Kyjov, Plačtívý kámen – R.F. a hakenkreuz...

Jubilea v měsíci květnu

Tentokrát jsou nejkulatější událostí měsíce čtyřicetiny našeho kamaráda **Miroslava Mištika** z CAO Děčín.

Magickou 44 oslaví **Pavel Holubák Kala** z České Lípy.

25 let **Pavla Kudrhaltová**, 35 let **Jan Švihnos** a 45 let **Jiří Houbu Chára**, všichni z CAO Děčín.

Ať jsou Vaše narozeninové dny radostí a smíchem prosceny.

-iš-

Nu, a ještě něco pro **Jonáše** :o)

Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z oddílu..

VÝROČÍ

KVĚTEN 2005

- 2.5. Milan Drásta, CAO Děčín
6.5. Miroslav Cach, předseda oddílu HK Sokol Bělá
4.5. Pavel Hobulák Kala, Česká Lípa
9.5. Pavla SpiningBarbie Kudrhaltová, CAO Děčín
13.5. Jan Masár, CAO Děčín
13.5. Barbora Vechová, CAO Děčín
14.5. Petr Vitásek Viták, HO Český Ráj
17.5. Jiří Houba Chára, CAO Děčín
19.5. Jitka Červená, CAO Děčín
23.5. Miroslav Mišík, CAO Děčín
28.5. Milan Myšák Myšík, KUR sport
30.5. Jan Švihnos, CAO Děčín

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme - jaro plné vůní, barev a dobré nálady...

ČEKÁ NÁS...

KALENDAŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

*Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...*

- 20.5. 100 let Bumbříčka. Lezecká vzpomínková akce při příležitosti 100 let od dostoupení první věže v Rájci.
20.-22.5. Rocking & Skalní potlach. Sraz horolezců a jiných příznivců pobytu ve volné přírodě v Ostrově. Zároveň proběhne druhá disciplína Alpiníady – Rocking. Pořádá ČAK Praha.
27.-29.5. Bezmezná Mezná. 10. ročník hudebního festivalu. Třebo Lipo, Jiří Schmitzer nebo Jindra Kejak...
27.-29.5. Horolezecký sraz v Jetřichovicích. První z velké trojice tradičních horolezeckých srazů. Pořádá HK Varnsdorf.
3.-5.6. Memoriál Karla Blažka - Horolezecký sraz v Roklici. Pořádá HO Česká Lípa.
10.-12.6. Zabilkuv sraz v Labském údolí. Tradiční sraz horolezců v bivaku pod Vojtěchem v Labském údolí. Pořádá HK Děčín.
21.6. Skandinávský Silvestr 2005. Společenská akce CAO Děčín u Kostí v Dolním Žlebu.
25.6. Lužické sedmistovky. Extrémní závod na horských kolech dvojic i jednotlivců. Pořádá HK Varnsdorf.
26.6. HOCYBOJ. Zkrácený závod na horských kolech z Liberce na Labskou stráž.

(Kalendář akcí má pouze informativní charakter. Redakce nemůže ručit za jejich konání ani termíny. Je tedy v osobním zájmu každého zájemce o účast kontaktovat pořadatele a domluvit se na podrobnostech přímo s ním.)

V příštím čísle CAO News

- Podíváme se na zoubky firmě D.Ž. comp.®
- Přineseme seznam nových cest v Rájci i jinde
- PEPOVO „VÝSTUP ROKU“ NA KAČÁKU
 - Nebudou chybět pravidelné rubriky
 - a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 8.6.2005!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- Všichni se strchovali o **Uhrovo** zdraví a on si zatím létal na padáku po celé Francii. Pokusíme se z něj vymámit nějaké podrobnosti do příštího čísla.
- Na Ptačí stěny už nemusíte jen za lezením. Nedaleká **farma Letní stráž** ve Velké Veleni nabízí kvalitní ubytování, agroturistiku, jízdy na koních, prodej beránků, možnost grilování a další zajímavé služby. V případě zájmu kontaktujte majitele **Ing. Milana Šlambora** na 602 434 757.
- Známa skupinka **Schmutzige Kind** vymění hory za moře. Od lezení si jedou odpočinout na jachtu do vln Jaderského moře...
- **Společnost pro Jizerské hory** pořádá již sedm let akci s názvem **Uklidme Jizerky**. Letos proběhne úklid již tento víkend 14.-15.5.2005 a pak ještě na podzim 1.-2.10.2005. Akce se zúčastní i dobrovolníci z CAO Děčín.
- **Petr Kočka** přinesl informaci o nových „skládankách“ vydávaných NP České Švýcarsko, které kromě jiného obsahují i nové cyklotrasy.
- Blíží se termíny třech velkých horolezeckých srazů, kde si lze nejen dobře zalézt, ale i setkat se s mnoha kamarády.
- 29. června uplyne dlouhých **140 let od prvovýstupu na Aiguille Verte** (4121 m). Podařilo se známému **Edwardu Whymperovi, C.Almerovi a F.Binerovi**.

Opustil tě milovaný partner?

Nezoufej, časopis CAO News tě nikdy neopustí.

Příjemné počtení přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ

PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 1. ČERVNA 2005 OD 18.00 HODIN, V RESTAURACI NA KOCANDĚ V DĚČÍNĚ III...

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!